

បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ)

ព្រះគណេស គឺជាទេពដ៏មានប្រជាប្រិយភាពមួយនៅក្នុងសាសនាហិណ្ឌូ។ ទ្រង់ គឺជាបុត្រ មួយរបស់ព្រះសិវ និងព្រះនាងបរវតី ហើយត្រូវជាបងប្អូនបង្កើតជាមួយព្រះស្តេច។ គេចាត់ទុកព្រះ គណេស គឺជាទេពតំណាងឱ្យបញ្ញា ចំណេះដឹង និងជាអ្នកកំចាត់ឧបសគ្គ ឬដាក់ឧបសគ្គ។ ចំពោះ កំណើតរបស់ព្រះគណេស និងហេតុផលដែលព្រះអង្គមានព្រះសិវជាសត្វដំរី និងមានខ្លួនពោះ កំប៉ោង គឺមាននិយាយខុសៗគ្នាទៅតាមគម្ពីរនីមួយៗ ដូចជា គម្ពីរលិង្គបុរាណ គម្ពីរសុប្រភេទគម គម្ពីរវេហបុរាណ គម្ពីរមត្យបុរាណ គម្ពីរស្តេចបុរាណ គម្ពីរសិវបុរាណ គម្ពីរមនបុរាណ ។ល។ ចាប់ តាំងពីសម័យមុនអង្គរមក ព្រះរាជា និងឥស្សរជនជាន់ខ្ពស់នៅសម័យបុរាណខ្មែរ តែងតែបាន ឧបត្ថម្ភឱ្យសាងសង់ព្រះគណេសតម្កល់នៅតាមទីសក្ការបូជាផ្សេងៗ ទើបប្រពៃណីនេះបានបន្តទៅ ដល់សម័យអង្គរ ហើយនៅសម័យបច្ចុប្បន្នទេពអង្គនេះក៏នៅតែមានភាពពេញនិយមសម្រាប់ ប្រជាជនខ្មែរ ទោះបីសព្វថ្ងៃខ្មែរគោរពព្រះពុទ្ធសាសនាថេរវាទជ្រួតជ្រាបខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នៅក្នុងអត្ថបទខ្លីនេះ យើងនឹងបង្ហាញអំពីប្រវត្តិ និងលក្ខណៈជាទូទៅរបស់បដិមាព្រះគណេស ចំនួន ១ អង្គ ដែលគេរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ)។

ស្រះតាសេត គឺសំដៅដល់ស្រះមួយដែលស្ថិតនៅទិសឦសានកំពែងក្រុងអង្គរធំ ហើយ ស្ថិតនៅមិនឆ្ងាយពីប្រាសាទឃ្នាំងខាងត្បូង និងប្រាសាទសួរព្រ័ត្រ (ប្រាសាទនាង១២) សណ្ឋិតតាម អ័ក្សពីកើតទៅលិច មានបណ្តោយប្រវែង ៩០ម៉ែត្រ និងមានទទឹង ៥០ម៉ែត្រ ហើយមានគែមធ្វើ អំពីថ្មបាយក្រៀម។ ក្រៅអំពីបដិមាព្រះគណេសដែលយើងនឹងលើកយកមកបង្ហាញនេះ នៅស្រះ តាសេតក៏ជាទីតាំងមួយដែលគេធ្លាប់រកឃើញបដិមាជាច្រើនទៀតផងដែរ។ អ្នកស្រាវជ្រាវជាច្រើន យល់ថា បដិមាព្រះគណេសដែលរកឃើញនៅស្រះតាសេតនេះ គឺជាសិល្បៈរចនាបថបាយ័ន្ត (ចុងស.វ.ទី១២ ដល់ដើមស.វ.ទី១៣) ហើយមានកម្ពស់ ៨២ សង់ទីម៉ែត្រ បណ្តោយ ៦២ សង់ទីម៉ែត្រ និងទទឹង ២៧ សង់ទីម៉ែត្រ។ បដិមានេះ បានដឹកជញ្ជូនយកទៅប្រទេសបារាំងក្នុងឆ្នាំ ១៩៣១ ដោយសាលាបារាំងចុងបូព៌ាប្រទេស ហើយសព្វថ្ងៃកំពុងរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរជាតិហ្គីមេ នាទីក្រុងប៉ារីស ដែលមានលេខសម្គាល់ MG 18052។ ទម្រង់ជាទូទៅរបស់បដិមានេះ គឺអង្គុយនៅ លើថ្មទម្រង់ក្តាប់ក្តាប់រៀប “វិរសន” (Virasana) (កាយវិការពែនក្លែន ព្រះបាទខាងស្តាំដាក់គង់នៅ លើព្រះបាទខាងឆ្វេង) មានព្រះហស្តចំនួន ២ ដោយព្រះហស្តខាងមុខចំនួន ២ ដាក់នៅលើជង្គង់ ដោយព្រះហស្តស្តាំកំពុងកាន់អាវុធអ្វីម្យ៉ាង និងព្រះហស្តឆ្វេងកំពុងកាន់ដុំមូល ឬបានគោម (?)។

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

អត្ថបទ៖ បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ)

ចំណែកព្រះហស្តខាងក្រោយ ២ ទៀត បានបាក់បែកទៅហើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះហស្តខាងក្រោយដែល បាត់បង់នេះទំនងជាដាក់លើកឡើងលើកម្ពស់ស្មើនឹងព្រះកាណារបស់ទ្រង់ (ត្រចៀក) ដ្បិតគេធ្លាប់ ឃើញចម្លាក់ព្រះគណេសមួយធ្វើអំពីសំរិទ្ធដែលកំពុងដាក់តាំងនៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជាមាន ទម្រង់ព្រះហស្តបែបនេះដែរ។ ព្រះហស្តមួយក្នុងចំណោមព្រះហស្តទាំងពីរខាងក្រោយ កាន់កង ចក្រ ដ្បិតគេបានរកឃើញបំណែកព្រះហស្តមួយកាន់កងចក្រនៅស្រះតាសេតនេះស្រាប់ ហើយ ព្រះហស្តម្ខាងទៀតទំនងជាកាន់ខ្យងស័ង្ក (?) ព្រោះគេធ្លាប់ឃើញបដិមាព្រះគណេសខ្មែរមួយ ចំនួនមានព្រះហស្តខាងក្រោយកាន់កងចក្រ និងខ្យងស័ង្កដូចគ្នា។ នៅលើព្រះកាយនៃបដិមា គេ បានតុបតែងបដិមាព្រះគណេសជាមួយពស់ឬនាគ ក្នុងទម្រង់ជាខ្សែពិសិដ្ឋចំនួន ៣ ជាន់ ហើយ ក្បាលរបស់ពស់ឬនាគស្ថិតនៅលើដើមទ្រូង។ ការលម្អបែបនេះ ក៏មាននៅលើព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ផងដែរ។ បដិមាព្រះគណេសនេះ មានព្រះសិរលម្អដោយម្តុដរាងដូចក្នុង (គិរីម្តុដ) ដែលលម្អដោយ ក្បាច់ផ្កាផ្សេងៗក្នុងទម្រង់ជាក្បាច់អង្ករ។ ព្រះកាណារបស់ទ្រង់ បានបាក់បែកទៅហើយ តែ ស្លាកស្នាមដែលយើងអាចមើលឃើញ គឺមានប្រវែងវែងដូចបដិមាព្រះគណេសដទៃទៀតដែលគេ ធ្លាប់ឃើញនៅសម័យអង្គរដែរ។ រីឯភ្នំរបស់ទ្រង់ គឺដាច់ខាងចុងបាត់ទៅហើយ នៅសល់ត្រឹម ពោះកំប៉ោង។ លើសពីនេះ ការលម្អសំពត់របស់បដិមានេះ គឺមានទម្រង់ទៅរកសិល្បៈខ្មែររចនាប ថបាយ័ន្ត ដោយស្លៀកសំពត់ខ្លី គ្មានផ្នត់ជារាងហោប៉ៅ ចងវិលដោយខ្សែក្រវ៉ាត់មួយ ផ្នត់ជារាង យុថ្កាសាមញ្ញនៅពីមុខនិងក្រោយ។

ជារួមមក បដិមាព្រះគណេសធ្វើអំពីថ្មភក់ដែលរកឃើញនៅស្រះតាសេត ស្ថិតនៅមិន ឆ្ងាយពីប្រាសាទឃ្លាំងខាងត្បូង និងប្រាសាទសួរព្រ័ត្រ គឺមានទម្រង់ជាសិល្បៈរចនាបថបាយ័ន្ត ស្រ ដៀងនឹងបដិមាធ្វើពីសំរិទ្ធដែលកំពុងរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរជាតិកម្ពុជាដែរ។ ការបង្កើតបដិមានេះ ស្តែងឱ្យឃើញពីជំនឿ និងការគោរពប្រណិប័តន៍ចំពោះព្រះគណេសយ៉ាងពេញនិយមនៅ សម័យបុរាណ ពោល គឺតាំងពីរវាងស.វ.ទី៦មក ការគោរពព្រះគណេសនៅក្នុងសង្គមខ្មែរមាន សន្ទុះខ្លាំងក្លារួចទៅហើយ។

ឯកសារពិគ្រោះ

Baptiste, P. & Zéphir, T. 2008. *L'Art Khmer dans les collections du musée Guimet*, Paris.

Boisselier, J. 1966. *Asie du Sud-Est, Le Cambodge*, Tome I, Paris.

Coral Rémusat, G. 1940. *L'Art Khmer, Les grandes étapes et son evolution*, les éditions d'art et d'histoire, Paris

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

អត្ថបទ៖ បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ)

Dupont, P. 1934. *Musée Guimet, catalogue des collections Indochinoises, Extrait du Bulletin de la Commission archéologique de l'Indochine, années 1931-1934*, Imprimerie nationale et éditions Ernest Leroux, Paris.

Ertug, A. 2004. *Voyage spiritual, art sacré du musée Guimet*, Ertug & Kocabiyyik, s.l.
 Monod, O. 1966. *Le Musée Guimet – I. Inde, Khmer, Tchampa*, Musées nationaux, coll. 'Guides du visiteur', Paris.



រូបលេខ១៖ បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ) មើលចំពីមុខ
 (សព្វថ្ងៃតាំងបង្ហាញនៅសារមន្ទីរជាតិហ្គីមេ ប្រទេសបារាំង)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី



រូបលេខ២៖ បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ) មើលពីចំហៀងខាងស្តាំ
(សព្វថ្ងៃតាំងបង្ហាញនៅសារមន្ទីរជាតិហ្គីមេ ប្រទេសបារាំង)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី



រូបលេខ៣៖ បដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត (អង្គរធំ) មើលពីចំហៀងខាងឆ្វេង
(សព្វថ្ងៃតាំងបង្ហាញនៅសារមន្ទីរជាតិហ្គីមេ ប្រទេសបារាំង)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី



រូបលេខ៤៖ បំណែកព្រះហស្តផ្នែកខាងក្រោយនៃបដិមាព្រះគណេសរកឃើញនៅស្រះតាសេត

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី